

Προσευχή για τους ασθενείς της πανδημίας

/ Ορθόδοξες Προβολές

Αρχιμ. Θεοδόσιος Μαρτζούχος, Εφημέριος Ι.Ν. Αγ. Ιωάννου Χρυσοστόμου Πρεβέζης/ pemptousia.gr

Κύριε και Θεέ μας, δεν έχουμε ιδέα που πηγαίνουμε. Δεν βλέπουμε τον δρόμο μπροστά μας. Δεν μπορούμε να ξέρουμε με βεβαιότητα που θα καταλήξει ο δρόμος μας.

Αγνοούμε την έκβαση μιας αρρώστιας που μας «αποσυνθέτει» οργανικά, και μας διαλύει ψυχικά από την «μοναξιά» που επιβάλλει. Η κραυγή της προσευχής μας προσπαθεί να γίνει σιωπή για να «ακούσει» καλύτερα, την κραυγή εκείνων που περνάνε αυτή την φοβερή δοκιμασία.

Νοιαζόμαστε για κάθε ασθενή, όχι γιατί θα μπορούσε να είμαστε στη θέση του, αλλά επειδή αναγνωρίζουμε πάνω στον καθένα την ξεχωριστή αξιοπρέπεια όλων όσων «δημιουργήθηκαν κάτ' εικόνα Σου».

Θέλουμε να βλέπουμε την προσευχή όχι σαν τρόπο να αποκτήσουμε αυτό που θέλουμε, αλλά σαν ευκαιρία να συνυπάρξουμε μαζί Σου Κύριε. Δεν το κάνουμε για να αισθανθούμε καλύτερα, αλλά για να συνομιλήσουμε μαζί Σου, γιατί δεν θέλουμε

μια συμβατική σχέση. Θέλουμε να «μάθουμε» πώς θα ξεπερνάμε τον πειρασμό της αίσθησης, ότι δεν μας ακούς ή δε νοιάζεται για μας, πειρασμό που μας σπρώχνει στην αδιαφορία και την απιστία.

Ξέρουμε ότι η εμπιστοσύνη μας σε Σένα μπορεί να μην θεραπεύει όλα τα θέματα-προβλήματα της ζωής μας, αλλά σίγουρα πάντοτε κάνει τον χειρισμό ευκολότερο.

Ξέρουμε ότι η πίστη δεν είναι ένα μαγικό χάπι, που το «λαμβάνει» κάποιος μια φορά την ημέρα και εξαφανίζονται συμπτώματα, αλλά ένα όπλο, που έχουμε την δυνατότητα και μπορούμε να το χρησιμοποιούμε.

Ξέρουμε, Κύριε, ότι γνωρίζεις τι θέλουμε και χρειαζόμαστε και δεν είσαι ένας σαδιστής που περιμένει να δει πώς θα εκφραστούμε μπροστά Σου. Ξέρουμε ότι σέβεσαι την ελευθερία μας και δεν μας υποβιβάζεις. Ξέρουμε ότι δεν είσαι ούτε απλά διανομέας ούτε μάγος, αλλά είσαι Αυτός, που μας καλεί να υποδεχτούμε την αγάπη και να αλλάξουμε τη ζωή μας κατά το θέλημα Σου. Ξέρουμε ότι δεν έχεις «ανάγκη» την προσευχή μας, αλλά βοηθός να ανακαλύψουμε αυτό που είσαι και που θέλεις να γίνουμε κι εμείς.

Εμάς, Κύριε, που ερχόμαστε τώρα στα «μεσάνυχτα» της ανάγκης των αδελφών μας και σου ζητάμε «τρία ψωμιά» (Λουκ. 11, 5-13) την ψυχική, την σωματική και την οικογενειακή υγεία των ασθενών αδελφών μας, δέξου μας, άκουσέ μας και ικανοποίησε το αίτημά μας. Αίτημα αγάπης για τους αδελφούς μας που ασθενούν και κινδυνεύουν.

Μας έχεις πει «ζητάτε και θα σας δοθεί, ψάχνετε και θα βρείτε, χτυπάτε την πόρτα και θα σας ανοιχτεί, όποιος ζητάει παίρνει, όποιος ψάχνει βρίσκει και όποιος χτυπάει του ανοίγεται» και μας τα είπες επεξηγώντας τη «νυχτερινή ενόχληση».

Άνοιξε, Ελεήμων Κύριε, την θύρα του Ελέους Σου και πλημμύρισε τη ζωή και την ύπαρξη των αδελφών μας με την Χάρη σου πρωτευόντως, αλλά και χαρίζοντάς τους και την ψυχοσωματική υγεία. Αμήν.-